

[Finansministeren.]

som det er forelagt, og er ikke saa klart, at der er Anledning til at gaa ind paa en nærmere Drøftelse deraf. Jeg siger, at hvis Landmændene, hvis de arbejdsløse, hvis Erhvervslivet skal nøjes med den Hjælp, som Retsforbundet byder her, saa er de lige saa daarligt hjulpet som hidtil. Hver Gang der var et Forslag fremme, som tog Sigte paa at hjælpe denne eller hin, mødte Retsforbundet frem med Grundskyld, Grundskyld og atter Grundskyld. Det kan se meget godt ud, og det er ogsaa muligt, at forvirrede Sjæle kan lade sig fange af denne Politik; men tænkende Vælgere vil sikkert ikke hoppe paa den.

Landbrugsministeren (Bording): Som det fremgaar af Betænkningen, har Oppositionspartierne stillet Forslag om, at 2det Afsnit i Gældssaneringsforslaget udgaar, og i Stedet for foreslaas en Række prishævende Foranstaltninger for Landbrugsvarer paa det indenlandske Marked. Ordførerne for disse Partier har her i Salen til anbefaling af deres Ændringsforslag udtalt, at disse var i Overensstemmelse med Landbrugets Krav, og de har rettet en kraftig Bebrejdelse mod Regeringen og Regeringspartierne, fordi, som man fra den Side hævder, disse Partier ikke vil være med til at værne Landbruget og give Landbruget Arbejdsmuligheder og Arbejdsfortjeneste som andre Erhvervs Udøvere og andre Klasser af Befolkningen. Begge Dele er urigtigt.

Det første, at disse Krav om yderligere prishævende Foranstaltninger er det samlede Landbrugs Krav, er ikke rigtigt. Husmandsforeningerne har allerede givet fuldkommen Tilslutning til dette Afsnit af Gældssaneringsforslaget, som Oppositionen her foreslaar skal udgaa. Og hvad det andet Spørgsmaal angaar, prishævende Foranstaltninger for Landbruget og Gennemførelse af Foranstaltninger, der søger at skabe mere Balance mellem Landbrugets Indtægter og Udgifter, har Regeringspartierne gennem de sidste Aar gentagne Gange været med til at gennemføre Lovforslag til Fordel for noget saadant.

Det er jo i Øjeblikket saaledes, man kan sige desværre, at Landbrugets Indtægter fortrinsvis er baseret paa Salg af Varer til Udlandet, og det i et saadant Omfang, at

ca. $\frac{4}{5}$ maa sælges til Udlandet, og kun $\frac{1}{5}$ sælges her i Landet. Det vil altsaa sige, at hvis man gaar ind for at skabe ordentlige Arbejdsmuligheder for Landbruget, maa man tage Spørgsmaalet op paa den Maade, at man søger at gennemføre Foranstaltninger, der giver Mulighed for at opnaa rimelige Priser, baade udadtil og indadtil. Og det er selvfølgelig overordentlig vanskeligt at gøre det udadtil. I Virkeligheden er man ikke i Stand til at gennemføre nogen Prishævning over for Udlandet. Man maa nøjes med at søge at bevare den størst mulige Samhandel og naturligvis de højest mulige Priser i Udlandet.

Jeg føler mig overbevist om, at man ude i Landbruget er klar over, at det Instrument, vi har indført i Danmark, nemlig Valutacentralen, hvorved man faar Magtmidler i Hænde til at gennemføre disse Handelsaftaler med Udlandet, er det vigtigste og bedste Middel, der overhovedet kan anvendes for at opnaa de bedste Resultater paa dette Omraade. Jeg vil derfor anse det for fuldkommen Desperation, hvis man gik til at ophæve eller indskrænke Valutacentralens Magt paa dette Felt og derved formindskede Muligheden for at bevare vor Landbrugseksport og de Priser, som ved disse Handelsaftaler Gang paa Gang er opnaaet.

Tilbage er den Del af Landbrugsproduktionen, som gaar til Salg paa det indenlandske Marked. Naar man her vil paastaa, at Regeringen ikke er villig til at gennemføre Ordninger, der sikrer Landbruget rimelige Priser for dets Arbejde, rimelige Priser for de Varer, det skal sælge — det er jo det samme —, er det fuldkommen urigtigt. Sagen er jo den, at vi har gennemført Beskyttelsesforanstaltninger for Landbruget, saaledes at Danmark med Hensyn til Indførsel af Fødevarer i Virkeligheden er et lukket Land, og at vi paa en Række Punkter har gennemført Foranstaltninger efter de forskellige Produktionsgrenes Karakter, som beskytter den indenlandske Produktion og hæver Priserne ganske betydeligt.

Der er saa at sige ikke noget Omraade, som man ikke har taget op til Behandling, og paa hvilket man ikke har sikret Beskyttelse og hævet Priserne. De to eneste, der i Virkeligheden er tilbage, er Hesteproduktionen, som dog er beskyttet ved, at man